

Orbán Viktor Miniszterelnök Úrnak,
a FIDESZ Magyar Polgári Párt Elnökének

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Örömmel tapasztaltuk, hogy az új kormány programjában és cselekvési terveiben sok régi követelésünk megjelent. Az Ön számos megnyilatkozásában meghirdetett társadalompolitikai szemléletváltást, hogy a spekuláció országából az értékteremtő munka országát alakítsuk ki, s hogy a pénz egyeduralmát felváltsa az emberi-társadalmi morális értékek és érdekek, s a társadalom valós gazdasági érdekeinek érvényesülése, teljes mértékben támogatjuk. ***Mélyen egyetértünk azzal az Ön által sokszor hangsúlyozott gondolattal is, hogy a politikai cselekvésnek a valóságra kell irányulnia, nem pedig hamis illúziók felkeltésére és fenntartására.***

E gondolatok szellemiségében szóvá kell tennünk azokat a súlyos, alapvető bajokat, amelyek a kis- és középvállalkozások működését, sőt létét veszélyeztetik, de az egész társadalom számára is életbevágó fenyegetést jelentenek, s amelyek megoldására egyelőre nem látjuk még az új hatalom kellően határozott lépéseit. Meggyőződésünk, hogy minden jó program jövőbeni megvalósulásához a jelen égető, konkrét bajainak orvoslásán keresztül vezethet csak az út. Figyelemfelhívásunkkal ebben szeretnénk Önöknek segítséget adni.

A kkv szektor két legsúlyosabb problémája szorosan összefügg egymással: az értékteremtő munka jogvédelmének hiánya és a lánctartozás. Az utóbbi az előbbinek közvetlen következménye.

Hogyan válhat hazánk a spekuláció országából az értékteremtő munka országává, ha jogi trükközéssel taktikázó rafinált spekulánsok büntetlenül és tömegesen megfoszthatják az értékteremtő embereket és vállalkozásokat munkájuk ellenértékétől?

Mi a garanciája a változásnak

, ha a közhatalom semmilyen segítséget nem ad az értékteremtő embernek és vállalkozásnak, sőt sokszor az állam indítja el a lánctartozásokat, a megrendelt és teljesített munka kifizetésének késlekedésével, vagy megtagadásával? Ha a kisemmizett embert a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom magára hagyja, szobajogászok négy fal között kitalált álmegoldásait kínálva fel, hatékony segítség nélkül? Ha tömegesen és minden ágazatban általánossá válik az a képtelenség, hogy a munka költségeit sokszor eladósodása árán vállaló értékteremtő ember

és vállalkozás alkotmányos jogait a munkája ellenértékéhez, semmibe veszi a bírósági gyakorlat, miközben az, aki ingyen, vagy majdnem ingyen, nyilvánvaló csalással megkapja és átveszi az értékteremtőtől a megteremtett értéket, majd hatalmas haszonnal továbbértékesíti azt, a tulajdon látszatának bástyái mögül folytathatja büntetlenül üzemeit.

Nem a bíróságokat akarjuk ezzel kritizálni, hanem a jogi rendezés hiányát kifogásoljuk. A jogi rendezés alapvető jelentőségű egyik eleme a Legfelsőbb Bíróságnak e súlyos és tömeges társadalmi problémára irányuló jogértelmező állásfoglalása lenne.

Nem lehet addig sem társadalompolitikai, sem morális megújulásról beszélni, amíg az értékteremtő munka jogvédelme helyre nem áll, s szilárdan, következetesen nem működik. Beláthatatlan erkölcsi és fizikai romlás következik be ennek hiányában.

A kkv szektor másik nagy sorskérdése, hogy nem odázható tovább a szektor konszolidációja, s ezzel összefüggésben a többször elmulasztott feltőkésítése.

A nemzeti vagyon privatizációja során minden jogalapja meg lett volna annak, hogy e réteget, a nemzeti vagyon megteremtőjét, a privatizáció bevételeiből feltőkésítsék. Ezt a hatalom nem tette meg, hanem protekciós *privatizátoroknak* játszott át száz- és ezermilliárdokat.

Ezt a történelmi bűnt jóvá kell tenni.

Nem fogyasztást ösztönző pénzosztogatást követelünk. Megfelelő pénzügy- és jogtechnikai megoldások alkalmazásával pénzalapok megteremtése és megnyitása szükséges, amelyek terhére megtörténik a teljesítőképességüket, vállalkozási komolyságukat bizonyított emberek és vállalkozások számára tartozásaik jóváírása (a köztartozásoké is), lehetőség nyílik új munkahelyek létrehozására, s a régóta szükséges műszaki fejlesztés végrehajtására.

Ugyancsak szükségszerű a kkv szektor fejlődése számára, hogy az uniós és a közbeszerzési pályázatok feltételrendszerét a magyar kis- és középvállalkozások adottságaira szabott módon átalakítsák. Az uniós pályázatok feltételei majdnem mindig, a közbeszerzési pályázatok feltételei pedig számos alkalommal úgy vannak meghatározva, hogy magyar kis- és középvállalkozások ne tudjanak azokon részt venni, vagy ha részt is vehetnek, semmi hasznuk azokból ne lehessen. **Nem tűrhető, hogy uniós és magyar közpénzek magyarországi felhasználása a hazai kkv szektor kiszorításával történjen.**

A kkv szektor további súlyos problémája a bankok egyedurialma, kartellszerű, minden igazi versenyt megcsúfoló, monopólium-jellegű működése, melynek során uzsora mértékű

igényeiket az emberek, a gazdaság, sőt az állam életműködésének rombolása árán is, sokszor a legfontosabb jogelveket sárba tipró módon érvényesíthetik.

Bíztatóak a kormány e területen tapasztalható kezdeményezései, de messze nem elegendők.

A kis- és középvállalkozásokat folyamatosan nyomorítja a bankszektor zsaroló pozíciója a hitelezésben. A bankok létezésének egyik értelme a hitelezés, amit sokszor meg is tagadnak, az egymás közötti hitelezés kényelmes kamatbevételeire számítva. Ennek a hitelezési politikának ugyancsak az adófizetők viselik a következményeit.

A devizahitelek attól roskadoznak, hogy a forint 15-20-25 %-os gyengülése közepette a bankok 80-90 %-kal, sőt még ennél magasabb mértékben is megnövelték a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteinek összegét. Mindezt egyoldalú rendelkezéssel, mintha hatósági jogkört birtokolnának. Követeljük, hogy a bankok a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteit azonnal csökkentsék le a forint tényleges gyengülésének szintjére, s ne csak az emelés, hanem a csökkentés irányában is kövessék a forint árfolyamának alakulását.

A leghatározottabban visszautasítjuk és túrhetetlennek minősítjük azt a pénzhatalmi érvelést, miszerint szakmai, sőt tudományos, objektív szükségszerűség, hogy tudomásul vegyünk a bankok szipolyozó, zsaroló, életet és embert pusztító uzsorás működését. Meggyőződésünk, hogy azoknak a bankoknak nincs helye a magyar társadalom és gazdaság szövetében, amelyek nem értik meg az új idők szavát, azt, hogy a pénzműködésnek szolgálnia kell az embert, a társadalmat és a gazdaságot, nem pedig zsarolni és uralkodni felette. Felajánljuk segítségünket az uralkodni akaró bankok kiiktatására, amennyiben szabotálni próbálják a kormány pénzügyi politikáját.

A pénz az ember műve, s az embernek joga és lehetősége is, hogy saját értékei és érdekei szolgálatába állítsa.

Egyáltalán nem vagyunk bankellenesek, de nem tűrjük tovább azoknak a bankoknak az uralmát, amelyek a társadalmat, a gazdaságot, sőt, magát az államot is lerabolni való tárgynak tekintik.

Minden erőnkkel támogatni fogjuk a kormány bátor törekvését a morális igazságokat, az emberi értékeket, s a társadalom valós gazdasági érdekeit szolgálni kívánó pénzrendszer és bankműködés megteremtésére.

Mellékeljük az általunk felvetett problémák megoldására kidolgozott javaslatainkat.

Tisztelettel, - együttműködésünket, s a tőlünk telhető segítséget felajánlva közös céljaink érdekében:

Petíció: Orbán Viktor Miniszterelnök Úrnak

Írta: Éliás Ádám

2010. szeptember 29. szerda, 00:00

Budapest, 2010. szeptember 29-én, Szent Mihály napján

Éliás Ádám elnök